

KÖSZÖNTŐ

A *Modern Magyarország* 2014. évfolyamát rendhagyó vállalkozás vezeti be. A 14 tanulmányból összeállított tartalom megtervezése során a szerkesztők szakítottak a korábban megjelent számokra jellemző, a modern kor két évszázada közötti egyensúlyt s a tematikus sokféleséget szem előtt tartó felfogással. Így a 19. század mindösszesen kettő: eszme- és egyháztörténeti témát feldolgozó írással képviselteti magát, a „maradék” 20. századdal foglalkozó részben pedig elsősorban külpolitikai, diplomáciai, illetve kisebbségi/nemzetiségi kérdéseket boncolgató elemzések dominálnak.

Az ezúttal távolról sem sajnálatos „aránytalanság” a különszám aktualitását is megmagyarázó, speciális elhatározásból következik. Az online-folyóirat szerkesztői és a megszólított Professzor hallgatóiból, tanítványaiból verbuválódó szerzői Pritz Pált, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara Új- és Jelenkori Magyar Történeti Tanszékének, Doktori Programjának nemrég (nem önszántából) nyugdíjba vonult egyetemi tanárát kívánják 70. születésnapja alkalmából köszönteni, s alkotásukkal nagyrabecsülésüket, tiszteletüket, köszönetüket kifejezésre juttatni.

Pritz Pál tanszékünk doktorandusz konferenciáján, 2014. június.

Pritz Pál önmagával szemben is rendkívül igényes, magas szakmai teljesítményt megkövetelő, a félmegoldásokat és a lazítást szigorúan elutasító, a maximalizmus határain nem ritkán túllépő tudósi–oktatói magatartását munkatársai és hallgatói egyaránt tisztelettel fogadják, s a legtöbben igyekeznek is kisugárzó személyiségéből fakadó elvárásainak megfelelni. Fáradtságot nem ismerve foglalkozik (továbbra is) a rábízott növendékekkel, a történelmi tudás átadása mellett megkülönböztetett jelentőséget tulajdonítva a fiatal nemzedék képzésében a világnézeti tartás, a morális értékek közvetítésének, az egyetemes demokratikus normák és az egészséges nemzeti elkötelezettség elsajátíttatásának.

A tanszéki rendezvények (esetenként kirándulások, tanulmányutak), továbbá a doktori program házi védéseinek, doktorandusz konferenciáinak fáradhatatlan résztvevőjeként az elkészült disszertációkhoz illetve az elhangzott előadásokhoz fűzött érdemi hozzászólásaival, kommentárjaival, a szerzők bátorításáról sem megfélekedező megalapozott bírálataival járul hozzá a rendezvények szakmai színvonalának emeléséhez, mindennek előtt az érintettek produkciójának szükséges továbbfejlesztéséhez.

Az egyetemi oktatás melletti szenvedélyes elkötelezettség és a pedagógusi küldetés iránti megalkuvást nem tűrő elhivatottság tevékenységében ritkán megtapasztalt önzetlenséggel párosul. Az egyetemi oktatás közép és hosszú távú érdekeit szem előtt tartva, a felsőoktatást sújtó költségvetési megszorítások jövőt romboló következményeit felismerve, s annak pusztító hatásai legalább részleges orvoslásának szándékával, egyedülálló gesztussal és áldozatvállalással tette lehetővé a tanszéki utánpótlás építése, a fiatal tehetségek integrálása folyamatosságának biztosítását.

A felsőoktatás egészét, különösképpen az ELTE-t, s azon belül is mindennek előtt a Bölcsészettudományi Kart megrendítő, rákényszerített elvonások Pritz Pált 2013-ban

megfosztották magántanári állásától, a katedrától. Szeretett hobbijától, oktatói–pedagógusi aktivitásától azonban így sem szakadt el. Szakdolgozói, doktoranduszi változatlanul számíthatnak tanácsaira, Tanszéke és Doktori Iskolája továbbra is igényt tart pótolhatatlan szakértelmére, az utánpótlást nevelő tapasztalataira és elhivatottságára. Legkedvesebb növendékei folyamatos továbbkésztését szolgáló, havonként megtartott teadélutánjai keretében a Tanszékünkön folytatott képzés kiemelkedő jelentőségű tartalmát valósítja meg – hangsúlyozottan nem hivatalos jelleggel.

A most megjelenő különszám létrehozói és szerzői nevében őszinte tisztelettel és szeretettel köszöntöm Pritz Pál Professzor Urat az eredményes, számára is sok örömet tartogató további együttműködés reményében és jegyében.

Baráti köszönettel:

Erdódy Gábor

Budapest, 2014. július 15.